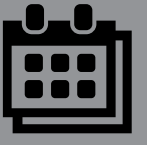

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1824 Υπογράφεται στο Λονδίνο συμφωνητικό ανάμεσα σε άγγλους κεφαλαιούχους και τους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης Ιωάννη Ορλάνδο και Ανδρέα Λουριώτη για τη σύναψη δανείου ύψους 800.000 λιρών.

1828 Ο Ιμπραήμ Πασάς φθάνει στην Τρίπολη επικεφαλής δύναμης 12.000 ανδρών, από τους οποίους οι 3.000 ιππείς, και διατάσσει την κατεδάφιση των τειχών και την ολοκληρωτική καταστροφή της πόλης.

1895 Ο αμερικανός γυμναστής Ουίλιαμ Μόργκαν παρουσιάζει ένα νέο παιχνίδι, το βόλεϊμπολ.

1909 Κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο της εβδομαδιαίας εφημερίδας Ριζοσπάστης, με διευθυντή τον Γ. Φιλάρτο.

1948 Κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου, ανταρτική δύναμη υπό τον Νίκο Τριανταφύλλου φτάνει κρυφά έξω από τη Θεσσαλονίκη και ρίχνει στην πόλη δεκάδες βλήματα πυροβολικού.

2004 Αρχίζει στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων η δίκη των πέντε κατηγορουμένων για συμμετοχή στην τρομοκρατική οργάνωση Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας (ΕΛΑ).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1940 Τζον Κουσί, νοτιοαφρικανός λογοτέχνης.

1943 Τζόζεφ Στίγκλιτς, αμερικανός οικονομολόγος, βραβευμένος με Νόμπελ.

1980 Άγγ. Χαριστέας, ποδοσφαιριστής.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1857 Διονύσιος Σολωμός, ο εθνικός ποιητής της χώρας μας.

1973 Βασιλική Μαλλιάρου, ελληνοαμερικανίδα ηθοποιός του ενός ρόλου. Την ανακάλυψε σε ένα ελληνικό εστιατόριο ο σκηνοθέτης Γουίλιαμ Φρίνκιν και της ανέθεσε να παίξει τον χαρακτηριστικό ρόλο της μητέρας του πατέρα Ντάμιαν Κάρας στην κλασική ταινία τρόμου «Ο Εξορκιστής».

1981 Μπιλ Χάλει, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Γουίλιαμ Τζον Κλίφτον, αμερικανός ρόκερ.

Ο κανονιοβολισμός της Θεσσαλονίκης

Κίνηση εντυπωσιασμού και προπαγάνδας του «Δημοκρατικού Στρατού» (ΔΣΕ), που κατέληξε σε τραγωδία για τους επιτιθέμενους. Συνέβη τη νύχτα της 9ης προς τη 10η Φεβρουαρίου 1948, σε μια περίοδο του Εμφυλίου Πολέμου που το ανταρτικό κίνημα βρισκόταν σε ιδιαίτερη έξαρση και ο «Εθνικός Στρατός» σε φάση ανασυγκρότησης, καθώς οι Άγγλοι είχαν αποχωρήσει από την Ελλάδα και οι Αμερικανοί αναμένονταν από μέρα σε μέρα.

Η κατάληψη της Θεσσαλονίκης ήταν ένα παλιό όνειρο των ανταρτών και στρατηγικής σημασίας κίνηση. Είχε προβλεφθεί στο σχέδιο «Λίμνες», αλλά εγκαταλείφθηκε, εξαιτίας του ανεπαρκούς έμπυχου και άψυχου υλικού, που διέθετε ο ΔΣΕ. Ο κανονιοβολισμός της Θεσσαλονίκης αποφασίστηκε ως κίνηση εντυπωσιασμού για εσωτερική και διεθνή κατανάλωση, σε σύσκεψη στρατιωτικών και πολιτικών αρχηγών του ΔΣΕ στο χωριό Πύλη Πρεσπών, διαφωνούντος του Μάρκου Βαφειάδη. Ο νέος διοικητής των δυνάμεων του ΔΣΕ στην Κεντρική Μακεδονία, Νίκος Τριανταφύλλου, διατάχθηκε να διεισδύσει στην περιοχή της Θεσ-

σαλονίκης με τμήματα του ΔΣΕ και να πλήξει με πυροβόλα την πόλη. Τις πρώτες βραδυνές ώρες της 9ης Φεβρουαρίου, μια δύναμη ανταρτών ακαθορίστου συνθέσεως (από 200 έως 1000 άνδρες) προερχόμενη από το ορμητήριο της στα Κρούσια Όρη, έφθασε σε απόσταση 8 χιλιομέτρων βορείως της Θεσσαλονίκης, χωρίς να γίνει αντιληπτή. Από την τοποθεσία Δερβένι - Λεμπέτι έστησε ένα γερμανικό ορειβατικό πυροβόλο των 75 και άρχισε να βάλει κατά της συμπρωτεύουσας.

Οι κάτοικοι των ανατολικών συνοικιών ξύπνησαν έντρομοι από τις αλλεπάλληλες εκρήξεις. Υπολογίζεται ότι μέσα στη μία ώρα που διάρκεσε ο κανονιοβολισμός (2:30 - 3:30 π.μ. της 10ης Φεβρουαρίου) έπεσαν πάνω από 40 οβίδες, κυρίως σε αποθήκες και στρατώνες, αλλά και στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στην Πλατεία Αριστοτέλους και την Τσιμισκή. Έξι άμαχοι έχασαν τη ζωή τους και επτά τραυματίστηκαν.

Παρά τον αρχικό αιφνιδιασμό του, το Γ' Σώμα Στρατού ενήργησε κεραυνοβόλα. Με το πρώτο φως της ημέρας η πολεμική αεροπορία εντόπισε τις θέσεις των ανταρτών. Ο στρατός και η χωροφυλακή εξα-

πέλυσαν ένα πρωτοφανές ανθρωποκυνηγιτό για να μην προλάβουν να επιστρέψουν στις θέσεις τους. Οι αντάρτες αιφνιδιάστηκαν και υποχώρησαν ατάκτως. Στην προσπάθειά τους να διαβούν τη λίμνη του Αγίου Βασιλείου, πολλοί πνίγηκαν. Η επιχείρηση κόστισε στους επιτιθέμενους 100 νεκρούς, ενώ πάνω από 100 αιχμαλωτίστηκαν.

Οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν σε πομπή στις φυλακές (12 Φεβρουαρίου), εν μέσω αποδοκιμασιών και προπηλακισμών από τους «εθνικόφρονες». Στις 27 Φεβρουαρίου 1948, 111 αντάρτες δικάστηκαν από Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης. 52 καταδικάστηκαν σε θάνατο, 15 σε βαριές ποινές και 44 αθώωθηκαν.

Την ίδια μέρα με την επίθεση των ανταρτών στη Θεσσαλονίκη, η Μόσχα ξεκαθάριζε το μάταιο του αγώνα των ελλήνων κομμουνιστών. Με τη φράση «Σβαρνούτ» («Να τα μαζέψουν»), ο Στάλιν τόνιζε εμφαντικά σε αντιπροσωπεία γιουγκοσλάβων κομμουνιστών στη Μόσχα ότι το ελληνικό ανταρτικό, όχι μόνο δεν πρόκειται να λάβει βοήθεια, αλλά θα πρέπει να εγκαταλείψει τον αγώνα του.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΕΘΝΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΑΡΤΖΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τελειώνει η ασυλία

Αργά το απόγευμα της Παρασκευής το πληροφορήθηκα: έκλεισε, λέει, η Ηρώδου του Αττικού και για τους πεζούς. Ως τώρα η απαγόρευση αφορούσε μόνο στα οχήματα. Αλλά πλέον εκείνο που οι αρμόδιοι για την πρωθυπουργική γαλήνη διαπιστώνουν είναι πως οι πεζοί είναι ενοχλητικότεροι. Πολύ σωστά. Τα οχήματα κορνάρουν και φεύγουν. Οι πεζοί «κατασκνώνουν». Αρα σωστά έσπευσαν να τους στερήσουν τη δυνατότητα της διέλευσης από τον δρόμο τον οποίο παραδοσιακά λίγοι κι εκλεκτοί δικαιούνται να χρησιμοποιούν.

Και φυσικά η συγκεκριμένη απόφαση σηματοδοτεί πολλά. Με σημαντικότερο απ' όλα τη διαπίστωση ότι αναγνωρίζεται και επίσημα από την κυβέρνηση ότι η περίοδος ασυλίας του πρωθυπουργού από τη λαϊκή οργή ή αποδοκιμασία ή «κριτική» έχει

τελειώσει οριστικά και αμετάκλητα. Η ασυνέπεια λόγων και έργων εκτιμάται πλέον δεόντως από το εκλογικό Σώμα και «επιβραβεύεται» αναλόγως. Και με τον ίδιο τον Αλ. Τσίπρα πλέον στο στόχαστρο της λαϊκής οργής.

Δεν θα ήταν, άλλωστε, και υπερβολική η εκτίμηση ότι η συγκεκριμένη απόφαση αποτελεί την αναπόφευκτη συνέπεια της απεργιακής κινητοποίησης της Πέμπτης που, αν μη τι άλλο, έδωσε την ευκαιρία στους νεότερους να πάρουν μια γεύση από απεργίες άλλων εποχών, τότε που «απεργία» σήμαινε ότι νέκρωνε κάθε επαγγελματική δραστηριότητα και η συμμετοχή ήταν καθολική.

Γιατί αντίθετα με τις ψευδαισθήσεις που θέλουν να τρέφουν στο πρωθυπουργικό περιβάλλον και στον κομματικό και κυβερνητικό επικοινωνιακό μηχανισμό ούτε «κάποια ακροδεξιά στοιχεία» ήταν που

έδιναν τον τόνο, ούτε οι ευρισκόμενοι σε διατεταγμένη υπηρεσία υπάλληλοι των μεγαλοδικηγόρων. Ήταν όλοι όσοι αισθάνονται πολιτικά προδομένοι. Που πολύ απλά σημαίνει ότι ήταν εκεί οι πάντες. Δεν είναι δυστυχώς ευχάριστη η διαπίστωση, αλλά τίποτα και κανένας δεν μπορεί να την ανατρέψει: με εξαίρεση όσους και όσες επανήλθαν (και συνεχώς επανέρχονται) στο Δημόσιο και όσους και όσες αξιοποιούν τη φιλική ή συγγενική σχέση τους για ν' αποκατασταθούν επαγγελματικά, δεν υπάρχει επαγγελματική ή κοινωνική ομάδα που να μη θεωρεί (βάσιμα) ότι οι προσδοκίες της έχουν διαψευστεί. Κι ο υπεύθυνος δεν είναι γενικά και αόριστα ο ΣΥΡΙΖΑ. Έχει ονοματεπώνυμο. Και προσωπικά αυτόν στοχοποιεί πλέον η λαϊκή οργή.